

OKTOBER

Oktober 2009 > 46. årg > nr. 5

DIAKONbladet

Tema

**Om det at være en selvejende organisation
og selvejende institution**

Efter Strukturreformen

Vi har sat fokus på de selvejende organisationer og selvejende institutioner efter strukturreformen pr. 1.1.2007, hvor en del af de diakonale organisationer og deres institutioner gik fra et samarbejde med et amt til en region, eller også fra et amt til en kommune. Vi vil hermed finde ud af, hvordan har disse organisationer og deres institutioner efter overgangen til de nye samarbejdspartnere.

Ofte har det frivillige sociale arbejde haft til formål at skabe forståelse for deres sag, men erfaringen viser, at udviklingen nogle gange går den anden vej. Man bevæger sig væk fra tolerance, tillid og respekt for det enkelte svage og utilpassede menneske, så det rammer det sociale organisation og det frivillige sociale arbejde både på offentlige bevillinger og muligheden for at skaffe privat midler. Det kan hermed også svække de selvejende organisationers fortalerrolle. Der bliver oftere krævet dokumentation for det arbejde, som bliver udført i det offentlige regi. Der er givetvis mange private sociale organisationer, der leverer et godt arbejde på disse vilkår med deres dygtige fagfolk, der er enige i, at det er

vigtigt med målbeskrivelser, som indikatorer for om indsatsen virker.

Kan de diakonale organisationer og institutioner leve op til kravet om det offentlige fastlagte rammer og indikatorer, og samtidig kæmper for at præge med egne værdier og målsætninger? Det er vort håb, at vi hermed har taget temperaturen på situationen efter strukturreformen, vi vil gerne hører fra diakoner, hvis I har oplevelser, som kan belyse vort emne.

Sidste tak fra redaktionen

Dette er sidste nr. af Diakonbladet med den nuværende redaktion, da der tiltræder en ny pr. 1.10.2009. Vi har desværre ikke modtaget noget nyt fra den nye redaktion, hvorfor den nuværende redaktion nok skal give nyheder og mails videre.

*På vegne af den nuværende redaktion
John Skovhus Nielsen, ansvarshavende redaktør*

Diakonforbundet Filadelfia og Diakonhøjskolens Diakonforbund

www.diaakonforbund.dk

> Diakonbladets redaktionsgruppe

Indlæg til Diakonbladet sendes til:

Ansvarshavende redaktør
Diakon/soc.pæd. John Skovhus Nielsen
Ugletoftens 7, Højby, 5260 Odense S
Tlf. 6595 9046 • E-mail: ugletoftens7@webspeed.dk

Diakon/instituttleder Conny Pedersen Hjelm
Institut for Diakoni og Sjaelesorg, Kolonivej 19,
Filadelfia, 4293 Dianalund
Tlf. 5827 1252 • E-mail: cohj@filadelfia.dk

Diakon Rita Lund Mathiasen
Brunevang 86, 2., 2610 Rødovre
Tlf. 5826 1147 • E-mail: frk.lund@privat.dk

Diakon Nana Hansen
Fjældevænget 30, 2. tv., 8210 Århus V
Tlf. 5090 5408 • E-mail: nanaogtommy@yahoo.dk

> Diakonforbundet Filadelfia

Forbundet:

Forbundssekretær Merete Henriksen
Nymarksvej 65, 7000 Fredericia
Tlf. 4581 6189 • E-mail: merete.henriksen@mail.dk

Formand: Diakon Frede Follmann
Miehesgade 43, 9510 Arden
Tlf. p: 98561679 / a: 98562555 • E-mail: frf@blaakors.dk

Kasserer: Diakon Joan Justesen
Visdal 6, 7870 Roslev
Tlf. 9773 1643 • E-mail: visdal6@gmail.com

> Diakonhøjskolens Diakonforbund

Diakonsekretær:

Lisbeth Andreassen
Lyseng Allé 15, 8270 Højbjerg
Tlf. 8627 4122 • E-mail: la@diaakonhoejskolen.dk

Formand: Diakon/soc.pæd. Klaus Kühne
Kløvergade 4, 8722 Hedensted
Tlf. 7589 9100 / 6171 6020 • E-mail: kuhne@mail.dk

Kasserer: Preben Sondrup Andersen
Den daglige administration varetages af forretningsfører
John Karup, Diakonhøjskolen, Lyseng Allé 15, 8270 Højbjerg.
Tlf. 8627 4122. E-mail: jk@diaakonhoejskolen.dk

> Adresseændring

Indtastes på www.diaakonforbund.dk eller sendes til:
Århus diakoner: la@diaakonhoejskolen.dk
Filadelfia diakoner: cohj@filadelfia.dk

> Deadline

Redaktionelt stof: Sendes til redaktionen senest den 1. i den foregående måned, gerne via e-mail eller på diskette.

Annoncer: Senest 7 dage før deadline på bladet til WERKS Grafiske Hus a/s, E-mail: diakon@werk.dk
Priser for stillings- og forretningsannoncer: Kr. 6,75 pr. mm.
Kontakt gerne redaktionen for tilbud på særlige opgaver.
Termin: 1.2009 udkommer Diakonbladet i februar, april, juni, august, oktober og december.
Artikler/indlæg i Diakonbladet udtrykker ikke nødvendigvis redaktionens holdning.
Redaktionen forbeholder sig ret til at udelade eller forkorte tilsendte indlæg.
Fotos returneres efter brug med tak fra Diakonbladets redaktionsgruppe.
Produktion: WERKS Grafiske Hus A/S, Højbjerg
Tlf. 8627 5499 • Email: werk@werk.dk

Næste blad udkommer december 2009.

Deadline: 1. november 2009.

Dette nummer er redigeret af John Skovhus Nielsen

Det er værd at bevare de selvejende institutioner

Værdibårne institutioner med rod i folkeligheden og frivilligheden presses fra to sider: Af et ønske om at kommunalisere og et behov for en nyliberalistisk markedsføring.

Af sekretariatsleder Torben Larsen, Dialogforum for frivillige sociale organisationer med selvejende institutioner

De selvejende institutioner på det sociale område dækker en væsentlig del af de velfærdsydelser, det offentlige i henhold til lovgivningen er forpligtet på at yde. Skønsmæssigt 20-25% af ydelserne dækkes af de selvejende institutioner, så det er en betragtelig del. Sådan har det været de sidste 40-50 år, men nu angribes denne tilstand af to bevægelser. Den ene er nogle kommuners ønske om at kommunalisere de selvejende institutioner, den anden er konsekvenserne af en ny konkurrencelov, der sætter alle offentlige indkøb (over 500.000 kr.) i udbud.

Grundlaget for de fleste selvejende institutioner på det sociale område er en rod i det folkelige og det frivillige. En væsentlig del af de selvejende institutioner er etableret af frivillige sociale organisationer, fx KFUM's Sociale Arbejde, Blå Kors, Kirkens Korshær og Jysk Børneforsorg/Fredshjem. Alle har de en frivillig bestyrelse, og alle er non-profit organisationer. Samarbejdet med det offentlige sker ikke alene for at løse opgaver, det offentlige er forpligtet på at løse, men også for at tilføre innovation og ideer til udviklingen af opgaveløsningerne.

Misforstået ensretning

I forbindelse med strukturreformen skete der også en ændring af mange selvejende institutioners forhold til det offentlige, idet amterne blev nedlagt, og mange institutioner kom ind i et mere direkte forhold til kommunerne. Dette gør sig gældende på udsatte området og på specialinstitutionerne. På ældreområdet er der ingen ændring, idet de selvejende institutioner traditionelt har haft det direkte samarbejde med kommunerne.

I forbindelse med strukturreformen spores der desværre tendenser til, at nogle kommuner vil styre de selvejende institutioner som de kommunale institutioner, således at principperne i ansættelse, ledelse, økonomi, arbejdsmetode m.v. skal være de samme på de to institutionsformer. Den-

ne ensretning er uheldig og uhensigtsmæssig. Ensretningen hæmmer udviklingen af tilbuddene. I en dynamisk verden er der brug for en innovativ kraft for ikke at stivne i fortiden. Et offentligt bureaukrati kan have svært ved at finde og frigøre energi til fortsat udvikling, det er præcis hvad de selvejende institutioner skal bruges til. Men de kan kun gøre det, hvis de får en frihed i deres dagligdag, der fremmer søgningen efter fremskridtene.

Misforstået konkurrenceudsættelse

Ændringen af konkurrenceloven 1. juli 2007 stiller de selvejende institutioner i en vanskelig situation. Selvejende institutioner har traditionelt haft et fint samarbejde med det offentlige via driftsoverenskomster. Nu skal disse erstattes af driftsaftaler, der skal sættes i udbud. I første omgang er der tale om en annonceringspligt, så alle kan blive bekendt med aftalen (og udfordre den), men jeg er sikker på, at hensigten er gennemførelsen af egentlige udbud.

Baggrunden for konkurrenceudsættelsen er at øge konkurrencen også på dette område. Problemet er at det er vanskeligt at definere kriterierne for konkurrencen på det sociale område. Dette har EU således også erkendt ved at gøre det muligt for medlemslandene at undtage det sociale område og sundhedsområdet for en generel konkurrenceudsættelse, men det har den danske regering ikke ønsket at gøre.

Konkurrenceudsættelsen vil bringe private udbydere på banen, der kan tænke markedsstrategisk, hvilket de selvejende institutioner ikke kan, da de ikke har fri egenkapital. Prisen vil blive en altafgørende faktor, når tilbuddene skal vurderes, og den nytænkning og holdningsmæssige løsning af opgaverne, som de selvejende institutioner står for, vil have vanskelige kår.

Selvejende institutioner frem i skoene

Mange af de selvejende institutioner har forsømt at fortælle om sig selv, hvorfor de er her, hvad deres værdier er, hvordan de arbejder med borgerne, om deres måde at motivere og udvikle medarbejderne m.v., så det er måske ikke så underligt, at de nu presses fra de to sider. Derfor er det vigtigt at komme mere frem, synliggøre forskelle fra den offentlige institution og vise det frivillige engagement, der ligger i den selvejende institution.

Offentligt og privat samarbejde (OPP) betragtes som ny fremadrettet måde at inddrage det private i løsningen af velfærdsopgaverne. De selvejende institutioner har i årtier leveret en sådan løsning – blot uden den private profit.

Plejhjemmet Klokkebjerg, Skjern

Klokkebjerg er oprettet som en selvejende institution i 1970 af Luthersk Missionsforening og har det kristne livs- og menneskesyn som værdigrundlag. Klokkebjergs primære opgave/funktion er at være hjem for ældre, der har behov for at bo i en plejebolig. Beboerne på Klokkebjerg kommer hovedsagligt fra Skjern og nærmeste omegn, men Klokkebjerg har også altid haft beboere fra andre egne af Danmark. Beboere fra andre kommuner, der har ønsket at bo på et kristent plejhjem eller som har familie i Skjern.

Byggeri

Fra 2002 til 2004 gennemgik Klokkebjerg en gennemgribende om- og tilbygning, så Klokkebjerg i dag har gode og velfungerende torums boliger og fællesboligarealer til beboerne. Vi har 65 boliger, men 70 beboere, da en del af boligerne også er velegnet til ægtepar.

Efter ombygningen blev Klokkebjerg opdelt i fem leve- og bo-grupper. Den ene gruppe er skærmet enhed for demente beboere.

Leve- og bomiljø

Bestyrelsen for Klokkebjerg ønskede med ombygningen at give beboerne gode og tidssvarende boliger og give medarbejderne gode fysiske rammer at arbejde i. Samtidigt ønskede bestyrelsen at sætte fokus på kvaliteten for beboerne.

Derfor har Klokkebjerg arbejdet efter principperne i leve- og bomiljø fra 2003. Der blev sat fokus på hverdagen og på nærvær, fællesskab og samvær. Vi ønskede gennem leve- og bomiljø at give bedre muligheder for, at beboerne sammen med medarbejderne kunne skabe en hverdag:

- med høj grad af selvbestemmelse og selvstændighed for beboerne,
- med inddragelse af hverdagens gøremål
- hvor vi højner fællesskabet mellem beboerne indbyrdes og med medarbejderne
- som giver beboerne muligheder for en aktiv og selvvalgt hverdag
- hvor vi sikrer den enkelte beboer et liv og en tilværelse
- som skaber et mere ligeværdigt samvær og kontakt mellem beboerne og medarbejderne
- hvor respekten for det enkelte menneske er meget centralt

Overenskomst med kommunen

Klokkebjerg har haft en overenskomst med Skjern kommune fra 1970. De sidste 10 år inden kommune sammenlægningerne havde vi en overenskomst med en fast døgnpris, som år for år blev reguleret med pristallet. En aftale, der gav stor grad af selvstændighed og sikkerhed på det økonomiske område. Det gav gode muligheder for at planlægge, sikre udviklingen af hjemmet og uddannelse af medarbejderne.

Overenskomsten med en fast døgnpris gav optimale muligheder for drive og udvikle plejhjemmet på værdigrundlaget, arbejde på et fagligt grundlag som vi fandt det rigtige, skaber rammer og give plads for beboerne til et liv, hvis indhold var mere og andet end den nødvendige pleje og omsorg.

Efter kommunalreformen ønskede Ringkøbing-Skjern kommune at der skulle være ensartede overenskomster for de fire selvejende plejhjem, der er i den nye kommune. Vi fik tilbudt en overenskomst som ikke havde aftalen om en fastdøgnpris. En fast døgnpris som vi havde aftalt med Skjern kommune var efter vores opfattelse en bruttopris. En bruttopris forstået på den måde, at der i prisen var taget højde også for de udgifter, der ligger centralt i forvaltningen.

Kommunens nye tilbud var efter vores opfattelse en nettopris. En pris som ikke tog højde for de udgifter, der er centralt i forvaltningen.

Som selvejende plejhjem har vi selv lønudbetaling, bogholderi, regnskab, arbejdsmiljø, uddannelse, udvikling af det faglige niveau osv.

Friplejhjem

Bestyrelsen for Klokkebjerg valgte at bruge muligheden for at blive friplejhjem og Klokkebjerg har været friplejhjem fra januar 2009.

Der var to hovedgrunde for bestyrelsen for at vælge at blive friplejhjem. Den første og vigtigste er den frihed, det giver som friplejhjem. Den anden grund er måden økonomien er bestemt i lov om friplejhjem. Vi kender de økonomiske vilkår de næste 10 år. Det giver en stabilitet og en sikkerhed så vi kan planlægge og prioritere plejhjemmets udvikling og mål for de næste år mht. det faglige indhold og niveau, efteruddannelse, indsatsområder for at fastholde Klokkebjerg som et godt sted at bo og leve for beboerne.

Som friplejhjem er vi ikke på samme måde som tidligere afhængig af kommunens økonomiske planlægning.

En større frihed giver også et større ansvar. Som selvejende institution/friplejehjem skal vi vælges af borgerne. Skal man vælges kan man også vælges fra. Det betyder at vi som selvejende/friplejehjem skal være et godt og attraktivt tilbud som borgerne vil vælge.

Lov om friplejehjem har nogle "børnesygdomme" som al anden ny lovgivning. Sygdomme/svagheder som vi håber der kan findes mere brugbare løsninger på.

Helt overordnet er det vores opfattelse og vurdering, at lov om friplejehjem giver gode og relevante muligheder for at drive plejehjem, som vi sammen med beboerne, medarbejderne og pårørende finder er den rigtigste og på Klokkebjerg bedste løsning.

Vi ser en stor udfordring i at kunne i mødekomme de behov og forventninger, som vi tror, vi vil blive mødt med i fremtiden fra kommende beboere og deres pårørende. I dag oplever vi meget naturligt, at plejehjemsbeboere er lige så forskellige og med lige så forskellige behov og forventninger som alle øvrige borgere i Danmark. Vi bliver og vil bli-

ve mødt med en forventning om, at mulighederne og tilbuddene på et plejehjem bliver lige så individuelle og forskellige efter den enkeltes ønsker og behov, som det er ude i samfundet. Ældre i dagens Danmark er lige så forskellige som alle andre.

Vi skal i endnu højere grad end i dag kunne tilgodese denne efterspørgsel.

Også her ser vi friplejehjem som en godt og brugbart redskab.

Vi ser positivt på fremtiden som friplejehjem. Vi oplever, vi har mange muligheder. Det er op til os at være dygtige nok til at bruge disse muligheder. Det er den store udfordring til os på ældreområdet.

Hertil skal vi som enkelt institutioner og i vores forskellige organisationer arbejde på at fastholde, videreudvikle og forbedre/påvirke lovgivningen, de administrative og økonomiske forhold. Medvirke til et godt konstruktivt samarbejde med kommunerne og andre samarbejdspartnere.

Ove Nielsen

Plejehjemsleder, Plejehjemmet Klokkebjerg

Idegrundlag

Af Danske Diakonhjem
Emil Tang, Direktør

Fundamentet for Danske Diakonhjem er, at yde omsorg for medmennesker med udgangspunkt i det kristne livs og menneskesyn. Det betyder at vi:

- styrker det enkelte menneskes identitet og ligeværd
- respekterer andres holdninger, meninger, værdier og levevis
- imødekommer det enkelte menneskes behov for fysisk, psykisk, social, kulturel og åndelig omsorg.
- giver plads til livsglæde, medindflydelse og engagement for brugere, pårørende, frivillige og medarbejdere.

Formålsparagraf

Danske Diakonhjem er en selvejende institution, hvis formål er, som en del af folkekirkens diakoni, at yde omsorg og pleje ved at drive plejehjem, plejecentre og botilbud, samt at varetage beslægtede opgaver og servicefunktioner.

Ved en selvejende institution forstås

- at Danske Diakonhjem er en ikke overskudsgivende virksomhed, der ejer sig selv og ledes af en ulønnet bestyrelse
- at Danske Diakonhjem varetager en veldefineret opgave og får omkostningerne hertil dækket efter aftale med samarbejdspartnere

Ved Folkekirkens diakoni forstås

Folkekirkens tjeneste og omsorg for mennesker:

- praktiske handlinger der har rod i en kristen holdning
- et menneskesyn der betragter ethvert menneske som unikt og værdifuldt
- et menneskesyn hvor det enkelte menneske forstås i en helhed hvor fysiske, psykiske, sociale, kulturelle og åndelige aspekter gensidigt påvirker hinanden, og udgør et samlet hele.

Danske Diakonhjem ejer/driver i alt 35 plejehjem fordelt over hele Danmark (hovedparten dog i Jylland og på Fyn), samt 7 bofællesskaber og 4 hospicer med i alt ca. 3.000 ansatte. Vi har et hovedkontor på Islandsvej 5 i Vejle med i alt 25 ansatte som varetager de administrative opgaver (lønafdeling, regnskabsafdeling, boligafdeling, ingeniør, konsulent, sekretær, lønchef, regnskabschef og direktør).

Danske Diakonhjem har altid haft et godt samarbejde med de forskellige kommuner. Det er ikke alt vi har været enige om, men der har altid hersket en stor respekt parterne imellem.

Før kommunalreformen kendte vi stort set alle de medarbejdere rundt om i kommunerne som vi havde et samarbejde med. Desuden havde vi et godt kendskab til det politiske niveau i kommunerne og mødtes jævnligt med både det administrative og det politiske niveau (specielt vedr. budgetlægning).

I forlængelse af kommunalreformen har vi oplevet at rigtig mange medarbejdere i kommunerne har fået nye opgaver hvilket har betydet at vi også har fået nye kontaktpersoner rundt om i kommunerne. Det har været en kæmpeudfordring for os her på hovedkontoret og for vore ledere på de enkelte institutioner. Rigtig mange af de nye medarbejdere i kommunerne kendte ikke Danske Diakonhjem og heller ikke de enkelte plejehjem. Derfor er der brugt en del energi på at fortælle om os selv.

Før kommunalreformen kendte vi altid det nye budget for den enkelte institution i den enkelte kommune senest ved årets begyndelse. I de sidste 2 år er der flere kommuner som ikke har kunnet melde budgetterne ud til os. I 2008 havde ca. 50 % af vore institutioner intet budget at arbejde ud fra, hvilket var meget frustrerende for medarbejderne på hovedkontoret og i særdeleshed for vore ledere rundt om på institutionerne.

Januar 2009 havde ca. 30 % af vore hjem intet budget til det nye år. Pr. 1. juli 2009 har alle nu et budget at arbejde ud fra. Så vi kan sige at det går den absolutte rigtige vej. Efterhånden begynder vi igen at kende kontaktpersonerne ude i kommunerne og vi har en oplevelse af at kommunerne er ved at komme så godt med nu at vi igen kan opleve normale tilstande.

Flere kommuner har givet udtryk for at de fremover ønsker at mødes med os dels for at drøfte holdninger, politikker og økonomi – noget vi rigtig glæder os til igen kan være dagsorden i mødet med hinanden.

Ved kommunalreformen er flere af vore institutioner nu i samme kommune hvilket betyder at vi i dag har færre kommuner at forhandle med hvilket selvfølgelig efterhånden vil kunne mærkes administrativt og tidsmæssigt fremover.

Det er vigtigt at understrege at der selv i de perioder hvor mange følte sig på ”gyngende grund” var en interesse både fra kommunerne og Danske Diakonhjem om at støtte op så godt vi nu kunne. Ydermere har vi også oplevet at der hvor økonomien ikke helt rakte og hvor kommunerne ikke havde nået at melde et budget ud er der slået en streg i sandet og der er ikke overført underskud fra det ene år til det andet.

Jeg er ikke af den opfattelse af beboerne på Danske Diakonhjems plejecentre har oplevet nogen forskel fra tidligere. Derimod er der ingen tvivl om at der hvor budgetterne ikke har været kendt har det været en stor udfordring at styre igennem, først og fremmest for vore ledere men også i nogen udstrækning for vore medarbejdere. En stor del af vore ledere har desuden fået andre samarbejdspartnere i kommunerne som også har medført nogle ændringer. For nogle af vore ledere har det betydet at de som noget helt naturligt er med til kommunale ledermøder og andre steder hvor man tidligere var med til disse møder, var den nye ledelse af den opfattelse at vore ledere i Danske Diakonhjem ikke hørte med i det kommunale ledersamarbejde.

Kommunalreformen har for mig at se ikke haft nogen indflydelse på de selvejende institutioners mulighed for at sætte deres eget præg på deres egne plejecentre. Det er til enhver tid de selvejende institutioners egen opgave at kunne tilbyde noget ”særligt” og ikke kommunernes opgave at ”sælge” de selvejende institutioners idegrundlag. Derimod er de selvejende institutioner til stadighed afhængig af hvilke politiske vinder der blæser i de enkelte kommuner og på landsplan.

Samtidig med kommunalreformen er der vedtaget en ny lovgivning vedr. drift af friplejehjem, som er plejeboliger uden driftsoverenskomst og udenfor den kommunale boligforsyning. Med friplejehjem er der en ny mulighed for at sikre et fremadrettet værdibaseret tilbud hvor borgerne sikres det frie valg og tidssvarende og fremtidssikrede plejeboliger. Denne lovgivning har vi i Danske Diakonhjem benyttet os af og har pt. 2 af vore plejehjem som er omdannet til friplejehjem. Desuden påbegyndes yderligere nybyggeri af 2 nye friplejehjem, ligesom der pt. er en del henvendelser fra andre selvejende institutioner vedr. drift af friplejehjem.

Hvis man fra politisk side ikke blot ”tåler” de selvejende organisationer/institutioner men ”ønsker” dem, for netop at have alternative muligheder og frihed til borgerne for frit at vælge samtidig med at man udbygger med yderligere friplejehjem, tror jeg at de selvejende institutioner har gode muligheder i fremtiden – men ingen tvivl, vi skal ikke blot ”tåles” men ”villes”.

Tiden efter kommunalreformen i 2007

Interview med udviklingschef i Kirkens Korshær Helle Christiansen

Indled med en kort omtale af din selvejende organisation

Kirkens Korshær er en folkekirkelig, social organisation, stiftet i 1912, som driver varmestuer og væresteder, herberger, familiarbejde, Sct. Nicolai Tjenesten og Mariatjenesten. Korshærens arbejde er fordelt i hele Danmark.

Hvad er jeres hovedopgave?

At vi sammen med mennesker erfarer omsorg, varme, nærhed. At vi over for offentligheden påpeger social nød og menneskelige behov.

Hvordan var jeres forhold før kommunalreformen 1.1.07 og hvordan er den nu?

Kirkens Korshærs herberger har driftsoverenskomst. Driftspartneren var tidligere amterne. Nu er det kommunerne. Dette skifte har betydet en række indkøringsvanskeligheder, hvor kommunerne har skullet lære herbergernes konstruktion som selvejende institutioner, der drives ud fra Kirkens Korshærs værdigrundlag, at kende. Det er fortsat en stor opgave for forstandere og bestyrelser på herbergerne at fastholde og udvikle egenidentiteten som Korshærsinstitution.

Andre arbejdsgrøner i Korshæren modtager kommunale tilskud, og her mærker man kommunernes trængte økonomi. Det er Korshærens opgave at fastholde fokus på de svage stilende i samfundet, når der er kamp om de kommunale midler til mange, hver for sig vigtige, formål.

Hvordan har kommunalreformen haft sin indflydelse?

Jf. ovenstående. Desuden har det betydet strukturændringer i to kommuner, hvor korshærsarbejde fra to byer er blevet samlet under et Korshærsråd og med fælles lokal ledelse.

Hvordan har din organisation mærket overgangen?

Øget opmærksomhed på Korshærens identitet som folkekirkelig, social organisation, båret af frivillighed. Særligt for de selvejende institutioner med driftsoverenskomst er det væsentligt at arbejde indadtil med dette, så man udadtil står med en tydelig profil.

Har det været fordele for din organisation?

Fordele er ikke fremkommet indtil nu.

Hvad har kommunalreformen haft af betydning for brugere, medarbejdere og ledere?

For brugerne har det betydet, at det er vanskeligere at komme til de offentlige kontorer, som kan ligge spredt i en kommune. Korshærens blad har således beskrevet forholdene i ny Slagelse kommune, hvor det kan være umuligt at komme med offentlig transport frem og tilbage til det kontor, man er indkaldt til.

For medarbejdere og ledere har der, som ovenfor beskrevet, været nye relationer at forholde sig til i kommunerne og et stort arbejde med at gøre Korshærens arbejde og kendetegn kendt på det kommunale niveau.

John Skovhus Nielsen,
Diakonbladet

Stort flot optag på diakon/pædagoguddannelsen

af Anita W. Petersen, ledelses- og studiesekretær/cand.mag.

August semestret 2009 er i fuld gang, og det syder og bobler af liv rundt omkring i alle kroge på Diakonhøjskolen. Skolen er fyldt godt op! 30 studerende er blevet optaget på diakon/pædagoguddannelsen, og 4 årskursister er begyndt på den diakonale videreuddannelse. Selv Diakonhøjskolens parkeringsplads er nu inddraget til opstilling af et transportabelt kollegium med 10 kollegieværelser, fælles køkken og bad og toilet. Alt nyt og lækkert!

Rigtig mange studerende har i dette semester ønsket at bo på Diakonhøjskolen, hvilket jo er meget glædeligt, selvom det giver udfordringer for skolens ledelse at finde plads til alle, når der også ønskes at friholde værelser til kurser, så der kan tilbydes gode værelsesoplevelser, når man er på kursus på Diakonhøjskolen. Men som det fremgår af nedenstående interviews, ser det ud til, at alt alligevel er endt med at gå op i en højere enhed.

Inden turen gik til Katthuset i Hovedgård, hvor 1. semester skulle på hyttetur, nåede jeg lige at stille 3 af de glade og forventningsfulde studerende fra 1. semester et par spørgsmål:

1. **Hvad fik dig til at vælge diakon/pædagoguddannelsen?**
2. **Hvordan har du oplevet semesterstarten?**

Andreas Højte Posborg, 21 år og fra Birsted:

“Jeg kan godt lide børn, og da jeg i FDF var vidne til, at et barn mistede sin ene forældre og samtidig følte mig lidt magtesløs over for, hvad man stiller op i sådan en situation, vil jeg gerne lære mere om, hvordan man hjælper børn, der er i sorg eller en anden form for krise.

Semesteropstarten har været sjov, og jeg er kommet på hold med nogle dejlige mennesker.”

Sarah Jørgensen, 21 år og fra Løgumkloster:

”Da jeg sad og overvejede og sammenlignede, om det skulle være en almindelig pædagoguddannelse eller en diakon/pædagoguddannelse valgte jeg diakon/pædagoguddannelsen, fordi jeg gerne vil have lidt mere socialt fællesskab end en almindelig pædagoguddannelse kan give. På Diakonhøjskolen kan man tage en uddannelse samtidig med, at man er del af et større socialt fællesskab, hvor man bor og laver aktiviteter sammen udover studierne. Det var det, som jeg gik efter.

Jeg havde høje forventninger til studiestarten, og alle er faktisk blevet indfriet. Det er nogle dejlige medstuderende, jeg har fået, og de andre studerende på de andre semestre på skolen har taget rigtig godt imod os.”

Sofie Nissen, 27 år og fra Vildbjerg:

Jeg valgte at studere til diakon/pædagog, fordi jeg gerne vil have nogle mere specifikke socialpædagogiske værktøjer og også andre værktøjer, som fx de diakonale.

Jeg vil nemlig gerne arbejde med misbrugere, og her valgte jeg Diakonhøjskolen, fordi jeg vidste fra bl.a. min lillebror, som engang har læst her, at den målgruppe fokuserer man på her på skolen. Da jeg kom til skolen fik jeg tilbudt et kollegieværelse i de nye pavilloner nede på parkeringspladsen. Det var jeg ærlig talt ikke udpræget begejstret for; men det viste sig, at være super hyggeligt, så jeg er ikke længere negativ over at skulle bo i pavillonerne. Vi har et godt fællesskab der, og det har været en positiv start, og vi er blevet taget godt imod.”

Samstemmende siger de alle tre med et stort smil på læben, at jeg godt må notere, at der er mange lektier!

Fra venstre: Andreas, Sarah og Sofie fra 1. semester efteråret 2009

Hyggeligt seniorstævne på Diakonhøjskolen

af diakonsekretær og underviser Lisbeth Andreassen & Anita W. Petersen

Igen i år var der dejlig stor tilslutning til seniorstævnet på Diakonhøjskolen fra den 4. – 6. august 2009. Over 60 havde valgt at deltage. Som altid var der højt humør og god stemning, lige fra de første trådte ind ad døren til skolen.

I løbet af stævnet kunne seniorerne høre nyt fra Diakonhøjskolen, hvor forstander og undervisere fortalte om udfordringer til dagens diakoni og om udfordringer til Diakonhøjskolen netop nu.

Bl.a. tidligere formand for Folketinget, og medlem af Diakonhøjskolens bestyrelse, Christian Mejdahl kiggede forbi seniorstævnet og holdt et spændende foredrag om hans liv på ”Borgen.”

En af de pensionerede diakoner, Svend Aage Steffens, som til daglig er billedkunstner, afholdt under stævnet fernisering i skolens spisesal med mange farverige malerier.

I forbindelse med ferniseringen overrakte Svend Aage Steffens Diakonhøjskolen et oliemaleri, som er en kopi af et noget mindre akvarelmaleri, som Svend Aage allerede malede i sin elevtid på Diakonhøjskolen. Maleriet bærer titlen: ”Korset og den brogede verden.” Det var et billede som Svend Aage fik for sit indre blik i forbindelse med en krise i sin elevtid i en praktik på Psykiatrisk Hospital i Risskov. Her overvejede Svend Aage, om han skulle forsætte sin diakonuddannelse. Men det indre billede fik ham overbevidst om, at han skulle være diakon.

Udflugten på seniorstævnet

Årets udflugt startede på Stefanshjemmet. For mange var det et spændende gensyn med et sted, hvor de i sin tid havde været i praktik. Vi blev delt op i hold, og medarbejdere viste os rundt på den store institution, mens de glædeligt fortalte om dagligdagen. En beboer åbnede sit hjem for os, så vi fik mulighed for at se, hvad hun er optaget af i sin hverdag, og hvordan institutionen er indrettet i 2-værelses lejligheder. Lederen havde afsat god tid, og besøget sluttede af med frisk frugt og tid til spørgsmål.

Derpå kørte vi videre til Skivholme kirke. Sognepræst Thomas Frøkjær var en ivrig fortæller, og med stor indlevelse fortalte han om de smukke og meget gamle kalkmalerier, som præger kirken. Vi spiste vores medbragte frokost i konfirmandstuen og kørte videre til næste stop, som var Fuchsiahaven i Skjoldlev. Det er en privat have på 6000 m², som er fyldt med Fuchsia i et utal af farver. Det var bestemt et besøg værd, og vejret var med os, så det var dejligt at have god tid til at nyde både blomster og solen!

Det var en dejlig udflugtsdag med et varieret program og god tid ved hvert sted.

Seniorstævnet år 2010
 afholdes fra mandag den 9. august
 til onsdag den 11. august.
 Så sæt kryds i kalenderen allerede nu!

Navnestof

Diakonhøjskolens Diakonforbund

Fødselsdag

80 år 2/10/1929
Egon Mogensen
Holmsgårdsvej 25
8960 Randers SØ

80 år 5/10/1929
Jens Pedersen Søgaard
Ringkøbingvej 44, A. 2
7400 Herning

75 år 11/11/1934
Peter Laugesen
Chr. Richardtsvej 12
6800 Varde

65 år 30/11/1944
Peter Toftdal Jensen
Stampesvej 59, 1,
Mølholm
7100 Vejle

60 år 23/11/1949
Elsebeth Harlø
Eggersvej 35
2900 Hellerup

60 år 28/10/1949
Johannes Odgaard
Mælkevej 2, B.
8940 Randers SV

60 år 29/11/1949
Jonna Margit Overgaard
Nørregade 5. 1. tv.
8000 Århus C

60 år 27/11/1949
Marianne Petrea Lilleøre
Skalvej 28, Vrist
7673 Harboøre

60 år 24/10/1949
Niels Fr Christensen
Solsortevej 2, A
9460 Brovst

60 år 19/10/1949
Poul Ove Hansen
Østermarken 3
5881 Skårup Fyn

Diakonforbundet Filadelfia

Adresseændringer

Line Damsgaard
Ny Havnegade 19
8700 Horsens

Margit Nørgaard
Lauridsen
Søndermarken 42
5580 Nr. Aaby

Mette Søndergård Larsen
Morbærvej 2
8800 Viborg

Anne-Marie Havmand
Nordentoft
Digterparken 15, st.tv
8230 Åbyhøj

Martin
og Eva Vera Skipper
Silkeborgvej 42
8641 Sorring

50 år 30/10/1959
Birthe Frandsen Nielsen
Ribersvej 54
7200 Grindsted

50 år 16/10/1959
Birthe Simmelsgaard Broe
Langerhusevej 53,
Langerhuse
7673 Harboøre

50 år 12/10/1959
Jette Jakobsen
Tranebærvej 10, Herborg
6920 Videbæk

50 år 28/11/1959
Jytte Andersen
Auningvej 2, Gjesing
8963 Auning

Vi minder om, at det af pladsmæssige grunde ikke altid er muligt at bringe samtlige tilsendte indlæg i bladet. Savner du noget – så kig på hjemmesiden. red.

Mindeord

Ved Jens Otto Toustrups død skriver Søren Knudsen, Herning, og Thøger Nielsen Dianalund, følgende mindeord

Jens Otto var født i Dianalund. Da han var ni år, flyttede familien til Vamdrup, hvor forældrene overtog plejehjemmet Elim. For Jens Otto var det et hårdt slag at forlade Dianalund, men han faldt til i Vamdrup, og efter end skolegang kom han i lære hos Hörlyck og Kongsted og blev uddannet som smedsvend. Dernæst blev han soldat og kom på højskole i Hoptrup, hvorefter han i et par måneder arbejdede i kibbutz Givat Brenner og i weekenderne rejste rundt i Israel og på Sinaihalvøen.

Efterhånden voksede lysten til det arbejde, han havde oplevet i barndomshjemmet, nemlig at pleje svage mennesker. Han tog uddannelse som sygeplejerske fra Skt. Lukas Stiftelsen og som diakon fra Kolonien Filadelfia i Dianalund. I en række år var han ansat på Bispebjerg Hospital, afbrudt af et halvt års tjeneste i Etiopien som udsendt af Folkekirkens Nødhjælp, og afbrudt af et års videreuddannelse på Danmarks Sygeplejerskehøjskole i Århus. Fra 2003 var han ansat ved Herning Kommune som distriktsleder, senest ved Lindegården.

I fritiden tog Jens Otto merkonomuddannelse, og han havde plads i Diakonforbundets bestyrelse og Diakonbladets redaktion, hvortil han leverede meget af fotomaterialet. Derudover var han i Heragårdens bestyrelse.

I 1998 blev Jens Otto gift med Charlotte, født Simonsen, der kom fra Thyborøn, og sammen fik de børnene Anna-Sofie, Andreas og Simon. Jens Otto var rigt udstyret med evner og kunne gøre nytte og sprede glæde, hvor han færdedes. Sådan har vi oplevet ham i mange sammenhænge, både i hjemmet og på arbejdspladsen, og i kirke og Missionshus, hvor han færdedes hjemmevant.

Jens Ottos færd førte til mange venskaber. Men ind imellem blev han hjemsoget af en skygge, der i stigende grad stjal hans glæde og tilsagde ham en adfærd, der gjorde det svært for os andre at finde ind til den Jens Otto, vi kendte og satte pris på. Sammen med sine nærmeste kæmpede han bravt mod skyggen, men i et skæbnesvangert øjeblik fik den overtaget.

En fredløs fik fred og er i Guds hænder. Sognepræst Brian K. Iversen gjorde Jens Ottos begravelse, der var en svær stund, til et lyst minde. Vore tanker går nu til de efterladte, at de også kan mærke Guds og menneskers omsorg.

Vi der følte os knyttet til Jens Otto, vil bevare og ære mindet om den glade og flittige Jens Otto, som vi elskede højt.

Med tak og venlig hilsen
Søren Knudsen og Thøger Nielsen

Diakonkonvent i Ålborg stift

Møde onsdag den 11 november kl. 19.30 i Medborgerhuset, Skibsgade 28, Hobro

Diakonikonsulent Egon Madsen, Agape taler over emnet: "Det gode liv – nærvær, omsorg og praktisk handling".

Tilmelding

Senest søndag den 8.11.09 til Egon Østergaard tlf. 98 52 56 29 eller til Birgit Bønlykke tlf. 86 69 61 83.

Alle diakoner og andre interesserede i Aalborg Stift er velkomne til at deltage i arrangementer i dette program. Der betales 25 kroner for kaffe med brød.

Hjemløsestrategi

Hjemløsheden skal afskaffes i Danmark, har tidligere velfærdsminister Karen Jespersen sagt.

Der skulle bruges 500 millioner til dette projekt i 8 kommuner, som blev fordelt den 8. september 2009 på et møde i Socialministeriet. I disse kommuner har man udarbejdet en hjemløseplan, som tager afsæt i hjemløsestrategien.

Formål og målsætninger

Det overordnede formål med hjemløsestrategien er at bidrage til at fjerne hjemløsheden i Danmark. Under strategien er der formuleret fire langsigtede målsætninger:

- 1 Nedbringe antallet af hjemløse, der sover på gaden.
- 2 Finde andre løsninger til unge end en plads på et forsorgshjem/ herberg.
- 3 Begrænse opholdstiden på forsorgshjem/ herberg til 3-4 måneder for borgere, der er parate til at flytte i en bolig med den fornødne støtte, og
- 4 Skaffe løsninger på boligsituationen førend udskrivning fra behandlingsinstitutionen og løsladelse fra fængsel.

Hvad er definitionen på hjemløshed?

Som hjemløs regnes personer, som ikke disponerer over egen bolig eller værelse, men som er henvist til midlertidig boalternativ, eller som bor midlertidigt og uden kontakt hos slægtninge, venner, eller bekendte. Som hjemløse regnes også personer uden et opholdssted den kommende nat. Ca. 70 % af de hjemløse i Danmark har også et misbrug af narkotika, hash, alkohol eller medicin.

Antallet af hjemløse ca. 5.000 mens mellem 11.000 og 13.000 er berørt af hjemløshed, fortæller en opgørelse fra SFI.

jasn

Returneres ved varig adresseændring

Afsender: **Diakonforbundet Filadelfia og Diakonhøjskolens Diakonforbund**, ved Werner Nielsen Wittekind, Rudersdalsvej 114, 2tv. 4180 Sorø

Mørket er ikke mørke

Fjerde og sidste diakon-portræt i denne omgang måtte desværre udgå. I stedet bringer vi denne stærke bøn af grundlæggeren af Taizé-fællesskabet i Frankrig, broder Roger (1915-2005).

Mørket er ikke mørke

Mørket er ikke mørkt for dig
Jesus Kristus, du gør ikke vores liv eller din Kirke
til skueplads for ensformighed;
For du giver hvert enkelt menneske helt forskellige gaver.
For at enhver kan blive som de er i deres hjertes inderste,
toner en sang frem i dem;
så prøvelserne ansporer troen til at skabe noget konstruktivt selv af
livets snævrere hændelser.
På denne måde skænker du, Kristus, et indre forår,
og helt ned i det dybeste mørke i vort hjerte
er din sang til stede – den gennembryder vor nat:
Mørket er ikke mørke for dig.
Natten er klar som dagen.
Amen.